

Livet utan medicin – så blev jag hemlös

I många år klarade jag mig själv, hade jobb och bostad. Livet såg väldigt annorlunda ut när jag fick medicin för min adhd. Jag hade två jobb, bland annat som elevassistent på en skola. Klarade mig bra från det att jag började medicinera vid tjugofyra års ålder tills jag tog ett återfall vid trettionio års ålder.

Medicinen jag hade utskriven för min adhd var Attentin vilken funkade jättebra. Senare har jag även fått diagnosen bipolär. Amfetaminpreparat stabiliserar också min bipolaritet. Dipparna blir mycket värre utan centralstimulerande. Jag håller mig på en bra nivå uppåt med medicinen samtidigt som jag får kortare skov neråt. Attentin hjälper mot både min adhd och bipolaritet.

Att jag förlorade min medicin trots att den fungerade så bra berodde på att sjukvården plötsligt fick reda på att jag använt amfetamin när jag var yngre. Gamla journaler lades in i systemet och det resulterade i att de drog in min läkemedelsbehandling. Detta trots att jag jobbade, hade bostad, lämnade negativa prover, allt gick bra. Jag skulle bara förnya receptet en dag och fick ett nej tillbaka. Det tog ett halvår innan jag fick reda på varför jag fick avslag.

Idag klarar jag inte av att vara ren från amfetaminbruk de tre månader vården kräver för att ställas in på adhd-medicin. Därför lever jag på gatan och självmedicinerar med allt vad det innebär. Skulle jag få tillbaka min medicin skulle mitt liv kunna se mycket annorlunda ut. Jag skulle klara av att söka bostad och börja jobba. Idag kan jag inte jobba eftersom jag tar illegal medicin och jag har ingen bostad. Vanligen tar jag mig in i en tom lokal och lyckas ha den kvar eftersom jag sköter det hela snyggt. Men nu är jag helt utan även den

möjligheten. Jag bor på gatan.

Vem gynnas av att jag inte får den läkemedelsbehandling som jag behöver?

ENOUGH! – en skrivargrupp

Vilka är vi?

Vi är de som vägrar tiga när våra vänner på beroendemottagningarna far illa. Många har dött en för tidig död. Vi har nu fattat pennan för vännerna som ber om hjälp men ingen får. Vi vill synliggöra det osynliga folket, vars röster inte hörs, vars liv inte räknas.